

Postanowienie z dnia 17 września 2007 r.

III UO 14/07

Skarga o wznowienie postępowania przed Sądem Najwyższym sporządzona i wniesiona osobiście przez stronę, która nie ma przymiotów opisanych w art. 87¹ § 2 k.p.c., bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 410 § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Zbigniew Myszka, Sędziowie SN: Katarzyna Gonera (sprawozdawca), Małgorzata Wrębiakowska-Marzec.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 września 2007 r. sprawy z wniosku Józefa S. Przedsiębiorstwa Budowlano Usługowego „S.-P.” s.j. w S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. z udziałem zainteresowanej Elżbiety K. o podleganie ubezpieczeniom społecznym, na skutek skargi wnioskodawcy o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2005 r. [...]

o d r z u c i ł skargę o wznowienie postępowania.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z 19 września 2005 r [...] Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawcy Józefa S. Przedsiębiorstwa Budowlano-Usługowego „S.-P.” Spółki jawnej w S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 17 marca 2005 r. Postanowienie to nie zostało uzasadnione, stosownie do art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w chwili jego wydania. Wnioskodawca Józef S. wnosił o wydanie na piśmie uzasadnienia postanowienia [...], lecz uzyskał odpowiedź, że postanowienie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wymaga uzasadnienia.

W dniu 1 sierpnia 2007 r. wnioskodawca Józef S. wniósł do Sądu Najwyższego osobiście sporządzoną skargę o wznowienie postępowania w sprawie [...], domagając się wznowienia postępowania dotyczącego odmowy przyjęcia skargi kasacyj-

nej do rozpoznania i zmiany postanowienia Sądu Najwyższego przez przyjęcie skargi kasacyjnej, względnie o wznowienie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i uzasadnienie wydanego postanowienia. W uzasadnieniu skargi skarżący powołał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2007 r., SK 68/06 (Dz.U. Nr 106, poz. 731, OTK-A 2007 nr 6, poz. 53), w którym orzeczono o niezgodności art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (§ 1 zdanie pierwsze). Zasada ta nie znajduje zastosowania wyłącznie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny lub radca Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (§ 2).

W rozpoznawanej sprawie skarga o wznowienie postępowania przed Sądem Najwyższym została sporządzona i wniesiona osobiście przez stronę, która nie ma przymiotów opisanych w art. 87¹ § 2 k.p.c. Czyni to skargę niedopuszczalną w rozumieniu art. 410 § 1 k.p.c.

Z tych względów skarga o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

=====